

Zadeva C-321/05

Hans Markus Kofoed **proti** **Skatteministeriet**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Østre Landsret)

„Direktiva 90/434/EGS – Skupni sistem obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev – Nacionalna odločba, s katero je bila obdavčena zamenjava deležev – Zamenjava deležev – Razdelitev dividend kmalu zatem – Zloraba pravice“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke J. Kokott, predstavljeni 8. februarja 2007 . . . . . I - 5798
Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 5. julija 2007 . . . . . I - 5818

Povzetek sodbe

1. *Približevanje zakonodaj – Skupni sistem obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic – Direktiva 90/434 (Direktiva Sveta 90/434, člen 2(d))*

2. *Akti institucij – Direktive – Izvajanje držav članic*
(člen 249, tretji odstavek, ES)
3. *Približevanje zakonodaj – Skupni sistem obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic – Direktiva 90/434*
(Direktiva Sveta 90/434, člen 11(1)(a))

1. Direktivo 90/434 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic je treba razlagati tako, da se skupni sistem obdavčitve, ki ga uvaja in ki zajema različne davčne ugodnosti, nanaša prav na vse operacije združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev, ne glede na to, ali so njihovi razlogi finančni, gospodarski ali zgolj davčni.

določena časovna ali druga povezava z operacijo pridobitve, ali zaradi morebitnega goljufivega namena. Nasprotno, v vsaki zadevi glede na vse okoliščine je treba preveriti, ali ima zadevna dajatev značaj zavezujoče protidajatve operaciji pridobitve.

V zvezi s tem se pojem „gotovinsko plačilo“ družbenikom prevzete družbe v okviru zamenjave kapitalskih deležev v smislu člena 2(d) te direktive nanaša na denarne dajatve, ki imajo značaj prave protidajatve operaciji pridobitve, namreč storitve, o katerih so se zavezujoče sporazumeli kot o dodatku k dodelitvi vrednostnih papirjev, ki pomenijo kapital družbe prevzemnice, ne glede na morebitne razloge, na katerih temelji operacija. Zato denarne dajatve, ki jo dodeli družba prevzemnica družbenikom prevzete družbe, ni mogoče opredeliti kot „gotovinsko plačilo“ v smislu navedene določbe zgolj zaradi tega, ker obstaja

Iz tega sledi, da se dobička, ki ga družba prevzemnica kmalu po zamenjavi kapitalskih deležev izplača družbenikom prevzete družbe, a ni bistveni del protidajatve, ki jo mora družba prevzemnica plačati, ne sme vključiti v izračun „gotovinskega plačila“, predvidenega v členu 2(d) Direktive.

(Glej točke od 27 do 31, 33, 48 in izrek.)

2. Vsi organi države članice morajo nacionalno pravo, kadar ga uporabljajo, razlagati kolikor mogoče ob upoštevanju besedila in namena direktiv Skupnosti, da bi dosegli cilj, ki ga te zasledujejo. Čeprav je res, da ta zahteva po skladni razlagi ne more iti tako daleč, da bi direktiva sama in neodvisno od nacionalnega zakona, s katerim je bila prenesena, ustvarila obveznosti za posameznike ali celo določila ali poslabšala kazenskoopravno odgovornost tistih, ki kršijo njene določbe, država načelno lahko posameznikom zoperstavlja razlago nacionalnega prava, skladno z direktivo,

(Glej točko 45.)

3. Skladno s členom 11(1)(a) Direktive 90/434 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic lahko države

članice izjemoma in v posebnih primerih zavrnejo uporabo ali odvzamejo ugodnosti vseh ali nekaterih določb te direktive, kadar je glaven namen zamenjave kapitalskih deležev ali je eden glavnih namenov davčna utaja ali izogibanje plačilu davka.

Če obstajajo določeni indici, ki bi lahko eventualno utemeljili uporabo tega člena, nacionalno pravo države članice pa ne vsebuje posebne določbe, ki bi prenesla ta člen, je obdavčitev zadevne zamenjave kapitalskih deležev lahko upravičena, če v nacionalnem pravu obstaja določba ali splošno načelo, v skladu s katerim je zloraba pravice prepovedana, ali celo druge določbe o davčni utaji ali izogibanju plačilu davka, ki bi se jih lahko razlagalo v skladu s tem členom.

(Glej točke 37, 39, 46, 48 in izrek.)